

VESELÝ, Tomáš. *Environmentální vzdělávání*. Praha, 2009. 97 s., 7 příloh. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce doc. Dr. Milan Beneš.

(posudek oponenta)

Autor si vybral téma celospolečensky, resp. přímo celosvětově velmi aktuální, které v mnoha ohledech dobře zapadá do odborného zaměření katedry. Nejde mu však jen o otázky vzdělávání v této oblasti, ale po vymezení základních pojmů pozornost věnuje také environmentalismu v historii a v současnosti (aniž by opomenul zmínit též stanovisko Václava Klause). Po té se zabývá environmentálním vzděláváním podle cílových skupin, představuje některé instituce a organizace v oblasti environmentálního vzdělávání, prezentuje legislativní rámec a ekonomické nástroje a taktéž ekologické priority českého předsednictví v Radě EU. (Mimochodem tyto dvě kapitoly – tj. o legislativním rámci a o ekologických prioritách našeho předsednictví – bych v textu klidně oželel. Mám totiž dojem, že osu výkladu neúměrně zatěžují a současně poněkud vybočují z mantinelů pojednání, tak jak jsou vymezeny názvem.) Oproti tomu vidím jako mnohem poutavější a ilustrativnější následující a současně poslední kapitola před celkovým závěrem práce, která představuje konkrétní příklad environmentálního vzdělávání ve společnosti Euresť, s.r.o. Tu hodnotím jako velmi zdařilou a výkladově nosnou.

Autor předložil text zřetelně nadstandardního rozsahu a kvalitní grafické úrovně. Je napsán srozumitelným a dobře zvládnutým jazykem a při běžném, tj. nekorektorském čtení jsem nenarazil na žádné podstatnější gramatické prohřešky (snad jen na několika málo místech mírně „přebujelou“ interpunkci). Bohaté přílohy jsou vhodně koncipovány a představují důležitý i zajímavý zdroj dalších poznatků. Za velmi účelné považuji také poznámky pod čarou (především v prvních částech textu), které čtenáři dokreslují osoby či fakta dalšími informacemi.

Soupis bibliografických citací je chvályhodného objemu a nepostrádá předepsané cizojazyčné tituly. Autor navíc přesvědčivě dokázal, že má dobrý přehled o adekvátních literárních zdrojích a dovede s nimi tvůrčím způsobem zacházet. Samotné citace vcelku odpovídají předepsaným normám, při bližším ohledání však lze objevit dosti zásadních nepřesností. Týkají se citací a odkazů elektronických zdrojů, citace a odkazy běžných, „papírových“ publikací jsou naopak perfektní. Škoda, že autor nevěnoval zásadám práce s elektronickými zdroji dostatečnou pozornost. Předně propadl neadekvátní představě, že do odkazu v textu je třeba uvádět dostupnost elektronického dokumentu – nikoli, ta je až součástí citace. Citát Kellera je prostě např. „(Keller, 2008, s. 25)“, má-li dokument stránkování, ať již vyšel knižně, nebo visí na webu. Jde-li o pramen v elektronické podobě, tato chyba se v textu objevuje téměř zákonitě. Dále jsem pro citát odkazovaný jako EVVO (s. 40) nenašel v Soupisu žádnou citaci. Nebo takový Lomborg, opět citát, v textu chybná podoba odkazu a v Soupisu žádná citace. Nebo že by to pokrývala citace Vlčkové? Naproti tomu takový Klaus má sice chybný odkaz

v textu, ale v Soupisu svou vlastní citací má... To je bohužel zmatek, který jinak perfektní práci tak trochu a přitom naprosto zbytečně kazí.

Oč hezčí by bylo, kdybych mohl mít jen následující připomínku, totiž že spíše než o pohled sociologický (viz poznámku pod čarou na s. 21, pozor na překlep právě v tomto slově!), jde podle mého spíše o pohled politologický, nebo dobře – o hledisko ze sféry sociologie politiky...

Přes uvedenou výtku stran nepřesností při práci s elektronickými zdroji (věřím, že se jich autor napříště dokáže vystříhat) považuji předložený text za zajímavý a přínosný a cením si na něm i toho, že z něj obrazně řečeno dýchá autorův osobní zájem o celou problematiku. Považuji práci za velmi solidní a poctivé splnění diplomového úkolu a **doporučuji ji k obhajobě.**

V Praze 03.09.2009

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.